

Korene zla

Viacerí z vás hľadajú príčinu abnormalít, ktorých sme dnes svedkami. LGBT, rozklad rodiny a podobne. Zverejním teraz aktualizovaný text, ktorý som pôvodne napísal v r. 2018 pod názvom Štekot nemŕtveho psa a kde nájdete aspoň čiastočnú odpoveď na svoju otázku. Ak ho začnete čítať, dočítajte ho dokonca, hoci je dlhý. Všetko, čo je tu napísané, je pravda a dá sa dokázať. Text zverejňujem s aktualizáčnymi úpravami.

Tak si nám spomenula už ďalšia pomaly dôchodkyňa, že ju na strednej škole niekto obťažoval. Ten niekto je Brett Kavanaugh, vtedy, v r. 2018 kandidát na sudcu Najvyššieho súdu USA. A tá traumatizovaná stredoškolačka je profesorka Christine Blaseyová-Fordová. Aby ste ma priatelia, nepochopili zle. V žiadnom prípade nie som za sexuálne obťažovanie. Ale – tiež som chodil na strednú školu. Gymnázium. Stredná škola je vek, kedy hormóny pracujú naplno, bez ohľadu na politickú korektnosť, hnutie #MeToo a pod. K tomu samozrejme musíme prirátať čas a kauzalitu. Keď som bol stredoškolač, o politickej korektnosti nebolo ani chýru ani slychu. Muži boli muži a ženy boli ženami. Pokiaľ niekto prekročil nejaké nepísané hranice (tu samozrejme nechcem obhajovať sexuálnych násilníkov), riešilo sa to fackou. Áno, aj ja som ich dostal a nie jednu. Keby som dnes kandidoval na post sudcu Najvyššieho súdu USA (☺), takisto by som určite čelil podobným obvineniam. A nie len ja, ale celá plejáda mojich heterosexuálnych spolužiakov. Problém je priatelia v tom, že vtedy boli inak nastavené štandardy. Či sa to dnes niekomu páči, alebo nie, bolo to tak. Plesnutie po zadku nebolo sexuálnym obťažovaním, ale – buď bolo očakávanou a vítanou udalosťou a v tom prípade toto plesnutie malo svoj ďalší vývoj, alebo bolo drzosťou „za čiarou“ a nasledovala facka. Kvôli objektívite musím dodať, že ja som bol stredoškolačom v 70. rokoch, ale mám pocit, že tie 80. boli v tomto rovnaké. To som bol vysokoškolač. Takže – po prvé, nemôžeme dnešnou optikou hodnotiť správanie sa stredoškolačkov v 80. rokoch minulého storočia. Po druhé – a toto je dôležitejšie – prečo to pani profesorke trvalo cca. 40 rokov, kým zistila, že ju to traumatizuje? Viem, že tu je

zásadná obava tzv. „ľavičiarov-progresivistov“ (neskôr vysvetlím), lebo Kavanaugh je konzervatívec a jeho zvolením sa posilnila konzervatívna väčšina na Najvyššom súde USA. To je celé. Ale prosím vás – ozvať sa po 4. desaťročiach?! To aby mali vnúchatá čo čítať v médiách? Že ako ich stará mama trpela? To presvedčí o tej „traume“ iba dopredu presvedčených. Verím, že väčšina ľudí so zdravým rozumom sa nad tým iba pousmeje. Otázka je, prečo sa to deje? Prečo si napríklad svedkyňa, žijúca v Írsku, tiež skoro po štyroch desaťročiach „spomenula“, že ju na Slovensku obťažoval dnes už biskup Chatur? Vyzývam relevantných psychoanalytikov, aby verejnosti vysvetlili, aké mechanizmy vedomia, podvedomia, mimovedomia, príp. bezvedomia spôsobia, že niekto po štyroch desaťročiach je zrazu traumatizovaný, alebo mlčí a ozve sa, len keď je vhodná politická situácia. Toto by ma naozaj zaujímalo. Lebo inak ide iba o chrapúňske intrigy. Je to ako cez kopirák. Len zmenia štát, osoby a obsadenie. Kostra ostáva.

Teraz k otázke prečo. Priatelia, otázka „prečo“ je veľmi dôležitá a niekedy ju podceňujeme. Nedávno som mal možnosť diskutovať s jedným významným poľským filozofom o prieniku prírodných vied a filozofie. Samozrejme, nebola to naprogramovaná debata, ale keďže som pôvodne prírodovedec, využil som príležitosť. Vystala nám otázka dôležitosti toho „prečo“. Poviem vám príklad – biológovia, biochemici, paleontológovia a ďalší zástupcovia relevantných vedných odborov desaťročia skúmajú, ako vznikol život. Môžete s nimi nekonečné hodiny o tom diskutovať. Iné to ale je, keď sa opýtate: „Prečo vznikol život“? Tu je práve to miesto pre filozofov. Horšie sa ich (prírodovedcov aj filozofov) snád' už môžete opýtať len - „Prečo je niečo a nie nič?“. Ale to je na inú debatu. Tento text nemá byť o tom, ale chcem poukázať na dôležitosť otázky „Prečo?“. Prečo(?) sme dnes svedkami až agresívneho presadzovania myšlienok a ideí, ktoré v tých 80. rokoch boli ešte kuriózne, ale dnes sú už súčasťou mainstreamu. Teraz na túto otázku odpoviem aspoň čiastočne.

Priatelia, musíme sa vrátiť do r. 1963. Vtedy, v januári, predniesol člen Snemovne reprezentantov za štát Florida Albert Sydney Herlong junior v Snemovni

reprezentantov „45 bodov komunistických cieľov v USA“, z knihy „The Naked Communist“, od autora W. Cleona Scousena (vyšla v r. 1958). Realizácia týchto bodov mala pripraviť USA na socialistickú revolúciu. Nie priatelia, nejde o žiadny hoax. Tu je zdroj: Congressional Record – Appendix, Pages A34-A35, Jan. 10, 1963, http://cultureshield.com/PDF/45_Goals.pdf. Asi nemá zmysel, aby som tu teraz písal celý preklad týchto 45. bodov, ktoré Herlong jr. predniesol. (Môžete si ich prečítať po anglicky v linku, prípadne dať preložiť, alebo preklad vyhľadať.)

Ak dovoľíte, uvediem iba tie, ktoré dnes považujem za relevantné. Niektoré z tých bodov sú už neaktuálne a sú v duchu doby, v ktorej boli prednesené. O to viac ma však šokovali tie, ktoré sú stále aktuálne. Treba si totiž uvedomiť, že odvtedy prešlo 65, resp. 61 rokov! To po prvé. Ďalej si musíte uvedomiť, že to, čo teraz budete čítať nebolo myslené ako pomoc pre USA. Presne naopak. Komunisti to navrhli ako ciele, ktoré majú ROZLOŽIŤ kultúru a sociálno-politické usporiadanie v krajine, priniesť ROZVRAT a tak pripraviť USA, ako aj tzv. západnú civilizáciu na REVOLÚCIU. Opakujem, ešte raz a pomaly, s porozumením - **teraz** si prečítate body, ktorých realizácia mala počas najhlbšej studenej vojny napomôcť rozvratu v USA a západnej civilizácii. V širšom meradle však myšlienky, ktorými sovietski komunisti chceli rozložiť USA a pripraviť na socialistickú revolúciu sa dnes rozšírili po celom tzv. západnom svete a rýchlo prenikajú aj na Slovensko. Preto, cítiac akútnu potrebu oboznámiť vás s koreňmi tohto zla, keďže sa už nejedná iba o USA, ale o celú západnú, kresťanskú civilizáciu... (pozornejší čitateľ si všimne nespochybniteľnú inšpiráciu sovietskych komunistov Frankfurtskou školou):

- Je potrebné uznať komunistickú Čínu. Prijatie ju do OSN. (Stalo sa. ČĽR vstúpila do OSN v r. 1971, USA ju uznali 1.1. 1979)
- Vytvorenie východného a západného Nemecka ako samostatných štátov napriek prísľubu Chruščova z roku 1955 vyriešiť nemeckú otázku slobodnými voľbami pod dohľadom OSN. (Stalo sa. USA nakoniec uznali NDR v r. 1974).
- Umožniť všetkým sovietskym satelitom samostatné zastúpenie v OSN. (Stalo sa).

- Propagácia OSN ako jedinej nádeje pre ľudstvo. Ak by sa jej charta mala prepracovať, žiadať, aby bola zriadená ako jedna svetová vláda.(Deje sa.)
- **Odstránenie** všetkých koloniálnych vlád pred tým, než sú miestni obyvatelia pripravení na samostatnosť. (Stalo sa)
- Zrušenie zákonov o imigrácii. (Deje sa neustále a pokiaľ sa nemení legislatíva, je ignorovaná, ako napr. v EÚ.)
- **Odolať** akémukoľvek pokusu o rozpustenie komunistickej strany USA. (Komunistická strana USA stále existuje.)
- Získať kontroly nad školami a využiť ich na šírenie socialistických a komunistických propagandistických názorov. Ovládnuť všetky študentské časopisy. (Dnes môžeme konštatovať, že takmer celá akademická pôda v tzv. západnom svete je ľavicová, propaguje socialistické, až komunistické myšlienky a presadzuje body, ktoré práve čítate.)
- Ovládnuť všetky pedagogické asociácie a združenia. Presadzovať ideologické doktríny v učebniciach. (Dnes už je to úplne zjavné. Ľavičiarске ideológie, ako LGBT, Green deal a podobne sú už súčasťou učebníc).
- Využite študentské nepokoje na podnecovanie verejných protestov proti plánom, alebo organizáciám, ktoré sú vystavené útokom komunistov. (Zjednodušene – nasmerovať nepokoje študentov na ciele, ktoré sú aj cieľmi komunistov. Toto sa deje od 60. rokov minulého storočia dodnes. Napríklad progresivisické demonštrácie na Slovensku, aj v EÚ a USA).
- Získajte kontrolu nad tlačou. Získajte kontrolu nad recenziami, editoriálmi, nad všetkými literárnymi publikáciami a všetkými prístupnými médiami a nad pozíciami zodpovednými za tvorbu koncepcií. (Toto je dnes už tiež realita).
- Ovládnite kľúčové pozície v rádiách, v televízii a vo filmovom priemysle. (Stalo sa. Pozrite si napríklad produkciu Hollywoodu, Netflixu, atď...)
- Diskreditujte americkú kultúru degradovaním všetkých foriem umeleckého prejavu. Získajte kontrolu nad všetkými umelcami.

- Odstráňte pamätníky, sochy, ktoré sú na verejných miestach postavené ako symboly spojené s minulosťou. (Len si spomeňte, čo sa dialo počas vyčistiť Black lives matter. Rúcali sa sochy otcov zakladateľov v USA, ale aj Winstona Churchila a ďalších...)
- Získajte kontrolu a cenzurujte literatúru a médiá... (Toto snáď ani netreba spomínať. Máme to, ako na bežiacom páse... Dnes, už aj vrátane sociálnych sietí.)
- Eliminujte všetky zákony a pravidlá, ktoré zasahujú do slobody prejavu a tlače. (Všimnite si protesty proti obmedzovaniu „slobody“ médií, pokiaľ ide o doteraz progresivistické médiá na Slovensku, ako bola aj napríklad verejnoprávna RTVS. Naopak to, samozrejme, nefunguje.)
- Získajte kontrolu nad umeleckou kritikou a vedením múzeí umenia (galériami). „Náš plán je podporovať škaredé, odporné a nezmyselné umenie.“ (Stačí sa pozrieť na niektoré „umelecké“ diela produkované na Slovensku, ale aj v tzv. západnom svete...)
- Narúšajte kultúrne štandardy morálky tým, že budete podporovať pornografiu a obscénnosť v knihách, časopisoch, filmoch, v rozhlase a v televízii. (V tých rokoch samozrejme internet nebol... Ale stačí si pozrieť úvod OH v Paríži, alebo finále Eurovízie).
- Definujte homosexualitu, úchylky a promiskuitu ako normálne, prirodzené a zdravé.
- Odstráňte všetky zákony upravujúce obscénnosť s tým, že ich napadnete ako „cenzúru“ a porušovanie slobody prejavu a slobody tlače.
- Infiltrujte cirkev a nahraďte tradičnú vieru „sociálnym“ náboženstvom. Diskreditujte Bibliu a zdôrazňujte potrebu intelektuálnej vyspelosti, ktorá nepotrebuje "náboženskú barlu".
- Diskreditujte otcov zakladateľov Spojených štátov. Obviňte ich z predsudkov a triedneho boja. (Toto už som spomínal v súvislosti s hnutím Black lives matter).

- Odstráňte modlitbu, alebo akúkoľvek podobu náboženského prejavu v školách s odôvodnením, že to porušuje zásadu oddelenia cirkvi od štátu. (V prevažnej časti USA je toto už realita.)
- Diskreditujte rodinu ako inštitúciu. Podporujte promiskuitu a ľahké **rozvody**.
- Preberte kontrolu nad vládnymi inštitúciami a vykonajte zmeny vo vládných štruktúrach, ktoré umožnia postupné prenikanie komunistických (ľavicových) ideí. (Tu treba spomenúť, že Kamala Harris je u konzervatívcov vnímaná ako extrémna ľavičiarka, až komunistka.)
- Využiť psychiatriu a zákony o duševnom zdraví ako prostriedok na získanie donucovacej kontroly nad tými, ktorí sa stavajú proti týmto cieľom. (Výrazne sme to videli počas Covid-u, keď sa médiá snažili psychiatrizovať nositeľa Nobelovej ceny za virológiu Luca Montagniera, ktorý sa snažil upozorniť na riziko vakcín proti Covidu, ale aj Henryho Kissingera, ktorý vysvetľoval historické a geopolitické dôvody ruského vpádu na Ukrajinu, keď najmä USA nedodržali dohody medzi Gorbačovom a Bushom starším. Podotýkam, že Kissinger Rusov neobhajoval!!!)
- Zdôrazňujte, že je potrebné zbaviť deti negatívneho vplyvu rodičov. Zdôvodňujte to predsudkami, psychologickými blokmi a duševnou zaostalosťou detí, čo je dôsledkom utláčajúcej výchovy rodičov. (O čom sú napríklad zákony v niektorých krajinách, ktoré vyslovene zakazujú rodičom zasahovať do rozhodnutia ich 12 ročného dieťaťa, ak sa rozhodne zmeniť si pohlavie?)

Ešte raz pripomínam, že uvedené direktívy mali slúžiť na rozklad a anarchizáciu americkej spoločnosti. To bol rok 1958, resp. 1963, kedy Herlong tieto body v kongrese predniesol. Pozrime sa, aká je situácia už nie len v USA, ale v západnom svete dnes:

Registrované partnerstvá, resp. manželstvá homosexuálov sú samozrejmosťou, krajiny, ktoré ich odmietajú sú napádané ako netolerantné a pod.

Čoraz viac sa presadzuje možnosť adopcie detí homosexuálnymi párami a táto forma spolužitia sa prezentuje ako „rodina“ a dokonca počúvam o právach

homosexuálnych dvojíc na dieťa. Je zaujímavé, že vôbec nepočúvam o prirodzenom práve dieťaťa na otca a matku.

Interrupcie sa prezentujú ako právo ženy, až v rovine prirodzeného, resp. ľudského práva. Táto myšlienka je podporovaná aj „výskumami“, ktoré tvrdia, že narodenie dieťaťa prispieva (negatívne) ku klimatickej zmene(sic!):

<http://iopscience.iop.org/article/10.1088/1748-9326/aa7541/meta>. Dokonca v jednom slovenskom periodiku som sa dočítal o výskume, ktorý vraj tvrdí, že iba 38 percent žien s deťmi cíti veľkú spokojnosť v manželstve, v porovnaní so 62 percentami bezdetných žien. Výskum vraj tiež naznačil, že čím viac detí, tým nižšia je manželská spokojnosť. Priatelia, toto nepíšu šialenci – aspoň na prvý pohľad nie. Neviem, čomu vlastne slúži táto propaganda a komu. Otázka „prečo“ je tu ale najdôležitejšia. Jej odpoveď som naznačil vyššie.

Ďalej – štatistiky EÚ z r. 2008 tvrdia, že európske manželstvá vydržia v priemere len trinásť rokov, potom sa rozvedú (samozrejme takto uvedený údaj je naozaj len a len priemerný).

Ďalej – z pofidérnych dôvodov niektoré krajiny nahradili v oficiálnych tlačivách „Otec“, resp. „Matka“ pojмами „Rodič1“ a „Rodič2“ (ale napr. nový taliansky minister vnútra nedávno vydal príkaz vrátiť pôvodné znenie.)

Ďalej – v niektorých európskych krajinách prichádza až k príliš ortodoxnému a neobjektívnemu posudzovaniu negatívnych vplyvov rodičov na výchovu detí, zo strany sociálnych úradov. Napríklad Európsky súd pre ľudské práva v r. 2007 aspoň v jednom prípade konštatoval, že nórsky Barnevern (inštitúcia, ktorá zaisťuje sociálno-právnu ochranu maloletých detí) porušuje ľudské práva a kritizoval v tomto smere nórsku súdnu prax. Zbytočne, ale to by bolo na inú debatu. Mimochodom, nikto, žiadna sociálka, ale nerieši katastrofálne podmienky rómskych detí v osadách – a to sa netýka iba Slovenska.

Ďalej – prečo rozhodnutia „Roe a Doe“ dali lekárom v USA možnosť vykonávať potraty aj počas tretieho trimestra tehotenstva (teda do 9. mesiaca tehotenstva)? Napr. túto prax obhajuje aj Hillary Clintonová, ktorá tvrdí, že potraty majú byť ženám

dostupné aj v poslednom mesiaci tehotenstva, tu:

<https://www.washingtontimes.com/news/2016/jan/24/hillary-clinton-rallies-planned-parenthood-vote-fi/>

De facto ide o to, že tento zákrok bol bežne vykonávaný v treťom trimestri tehotenstva. Počas neho je plod čiastočne vytiahnutý z maternice a následne je tehotenstvo prerušené ešte pred úplným narodením. Aby ste vedeli, o čo ide - keď sa hlavička dieťaťa nachádzala ešte v matke, lekár ho môže usmrtiť. A to aj v deň normálneho, plánovaného pôrodu po 9 mesačnej gravidite. Dnes nie je legálny v celých USA, ale Hillary Clintonová bojuje za jeho legalizáciu. Momentálne sú potraty v treťom trimestri povolené v týchto štátoch USA:

Colorado - Colorado má liberálnu potratovú legislatívu, kde sa ochrana zdravia matky vrátane psychického zdravia uznáva ako dostatočný dôvod pre potrat aj v treťom trimestri. V tomto štáte dokonca stačí na potrat v treťom trimestri súhlas jedného lekára.

New York - Zákon v New Yorku, prijatý v roku 2019, rozširuje dôvody pre potraty po 24. týždni tehotenstva vrátane ochrany života alebo zdravia ženy, pričom „zdravie“ zahŕňa aj psychickú a emocionálnu pohodu.

New Jersey - Tento štát má podobne ako New York veľmi liberálnu legislatívu, ktorá zahŕňa psychickú ujmu ako dôvod na potrat v treťom trimestri.

California - zákony v Kalifornii tiež zahŕňajú ochranu fyzického ale aj emocionálnu pohodu ženy ako dôvod pre potrat v treťom trimestri tehotenstva.

V ďalších štátoch sú zákony a podmienky prísnejšie a niekedy vyžadujú súhlas viacerých lekárov alebo zdravotníckych komisií:

Massachusetts, Connecticut, Aljaška, Nové Mexiko, Oregon a Washington D. C. (hoci nie je štátom, je správnym obvodom s vlastnou legislatívou)

Ďalej – prečo máme bradaté speváčky a bradaté modelky?

Ďalej – je normálne, aby muži boxovali na OH so ženami?

Ďalej – je normálne, aby muži, cítiaci sa ako ženy, likvidovali ženskú vysokoškolskú ľahkú atletiku v USA?

Ďalej – načo potrebujeme oficiálne viac pohlaví ako dve?

Ďalej – masová súlož v múzeu, alebo natočenie videa v hypermarkete, kde si „umelkyňa“ pchá do vagíny kura, sú mainstreamom vydávané ako sloboda umeleckého prejavu, resp. sloboda prejavu umeleckého telesa (Pussy Riot). Nevieť sa z toho vysomáriť...

Ďalej – 21. januára 2017 bola hlavným rečníkom na protestnej demonštrácii proti Trumpovi vo Washingtone Angela Davisová, tu:

<https://www.elle.com/culture/career-politics/a42337/angela-davis-womens-march-speech-full-transcript/>.

Momentálne je táto osoba označovaná ako občiansko-právna aktivistka. Vo svojom prejave okrem iného hovorila o hrozbe „bieleho mužského hetero-patriarchátu“, o feminizme ako obrane proti zhubnej moci násilia štátu a pod. Možno vám to niečo pripomína. Ale skôr ako si zadefinujete, alebo spomeniete čo, musím vám povedať, kto je Angela Davisová. Táto žena bola 60. rokoch minulého storočia členkou, aj predsedníčkou Komunistickej strany USA a jednou z výrazných aktivistiek feministického hnutia. Napriek tomu, že deklarovala, že sa bude zasadzovať za prepustenie politických väzňov "na celom svete", robila to selektívne a nikdy nie v prospech politických väzňov komunistických režimov. Za to ju kritizoval aj Alexander Solženicyn, keď odmietla podporiť československých a ruských väznených disidentov. Iba spomeniem niektoré ocenenia, ktoré dostala: medailu na pamiatku 100 narodenia V. I. Lenina, Leninovu mierovú cenu... Samozrejme, to všetko od ÚV KSSZ. Pre tých mladších – bol to Ústredný výbor komunistickej strany Sovietskeho zväzu. Takže, priatelia, občiansko-právna aktivistka? Alebo komunistický záškodník? Kto nám tu teda „spieva“ o rovnosti a právach menších? A kto každý s ním „spieva“? Áno, vybral som si Davisovú, lebo ona je priamou a viditeľnou skratkou k vyššie uvedeným Herlongovým bodom. Verím, že niektorí sú s ňou v názorovej zhode nevedomky, alebo z presvedčenia. Sú to tí, ktorých tak potreboval Lenin a nazval ich (údajne) „užitoční idioti“. Ale niektorí to robia vedome a zámerne. To sú sabotéri. Preto musím na záver napísať – presadzovanie vyššie uvedených bodov nie je liberalizmus. Ani

moderný, ani nijaký. Je to autoritárske presadzovanie rozkladu spoločnosti v línii komunistických inštrukcií a ich snáh o export ich revolúcie. Je to presne to, čo tým komunisti vtedy mysleli. Lebo vymysleli to, o čom vedeli, že najúčinnnejšie rozloží existujúcu fungujúcu spoločnosť – vtedy im išlo o USA. Samozrejme, v žiadnej komunistickej krajine v minulosti, ani dnes, sa nikto nikdy podobné myšlienky nepokúšal presadzovať. Lebo komunisti vedeli a vedia, že by im to spoločnosť rozkladalo (naopak, napr. československí komunisti mali veľmi úspešnú populačnú politiku a výrazne podporovali viacdtné mladé rodiny formou mladomanželských pôžičiek, nájomných bytov a ďalších zvýhodnení.) Oni (komunisti) to vnucovali len nepriateľom. Takže ako týchto „liberálov“ nazvať? Vlastne to ani nie je podstatné. Skrátka, šíria viac ako 60 ročné myšlienky sovietskych chruščovovských komunistov, ktorými tí vtedy chceli rozložiť spoločnosť západnú spoločnosť, najmä v USA a následne tam vyvolať socialistickú revolúciu. Dnes to teda nie sú už iba USA, ale západný svet. Mám tým na mysli svet, ktorého kultúru nazývame židovsko-helénsko-kresťanskou. Teda je to aj naša, slovenská kultúra. Títo „liberáli“ úplne vyhovujú spomínanému pojmu „užitoční idioti“, ktorého autorstvo je mylne pripisované Leninovi. Vtedy, za komunizmu, tak boli označovaní západní intelektuáli, ktorí podporovali komunistické režimy.

Už teraz je tento text dosť dlhý a nebudem uvádzať ďalšie príklady. Určite si ich ale viete domyslieť sami a porovnať s Herlongovými bodmi. A najmä – položte si otázku - prečo? (Pokiaľ teda budete chcieť.) Prečo je veľká časť Herlongových bodov dnes realitou? Prečo masívna časť ľudstva zblbla a naletela na túto sabotáž?

Myslel som si, že s komunistami a komunizmom už budem mať pokoj. Chvíľu, po 89. roku. Myslel som si, že komunizmus, podobne ako nacizmus, je mŕtvy pes, ktorý už nezašteká. Ale nie, mýlil som sa aj v jednom, aj v druhom. Jeden sa nám vracia v podobe progresivizmu a ten druhý v podobe už ťažko skrývaného neonacizmu. Ale to už je na inú debatu.